

vogelbescherming wel zal baseeren op vogelstudie. Haar kaliber toch meet ik af op de prestaties en het wezen van mijn vriend Tymstra, die ons in de Novemberaflevering zoo'n aangename kijk gaf op de mogelijkheden bij het Haagje. De nieuwe Vereniging telt haar leden reeds bij honderden.

Het verheugt mij zeer, dat Den Haag zich zoo gaat roeren. De Nederlandsche Natuurhistorische Vereniging heeft er reeds veel goed werk gedaan, het Meijndel-onderzoek neemt daarbij een zeer bijzondere plaats in en nu komt weer frisch enthousiasme in breeden kring. Den Haag heeft dat nodig, want het zal een felle strijd moeten voeren om zijn natuurschoon te behouden, niet alleen op het eng begrensde grondgebied van de gemeente zelve, maar ook in de naburige gemeenten van den Hoek van Holland tot Katwijk. Tot nog toe heeft Den Haag mij dikwijls herinnerd aan Jung Jochen, die maar lijdelijk toezag, dat Bauschan de worst opvrat.

Juist met het oog op den zwaren strijd, die te wachten staat, zou ik de jonge Vereeniging willen aanraden, om toch vooral nauw contact te zoeken met de de groote Vereniging tot Bescherming van Vogels in Nederland. Plaatselijke actie is van groote waarde, maar Eendracht maakt Macht.

JAC. P. TH.

Pemphigus bursarius + P. spirothecae. — De artikelen in De Levende Natuur van den heer Joman over gallen, deden mij dezen zomer iets meer dan gewoonlijk letten op afgevallen bladeren. Eind Juli vond ik op het Museumplein eenige populierenbladeren met gallen van *Pemphigus bursarius* en dito met gallen van *P. spirothecae*.

Het zal u wellicht interesseeren, dat ik hierbij één geval aantrof, waarbij *bursarius* en *spirothecae* te zamen aan één bladsteel voorkwamen, zooals bijgaande afbeelding doet zien.

Twee of meer gallen van dezelfde soort aan één bladsteel schijnt tamelijk gewoon te zijn. (Zie afb. Geïll. Flora, Heimans, Heinsius en Thyse, blz. 1122). Voor enkele *Pemphigus*soorten is zelfs het optreden in „bosjes” kenmerkend. (Zie Darboux et Hovard. Cat.). Bij de door mij verzamelde gallen kwam van dezelfde soort steeds maar één exemplaar per bladsteel voor.

Amsterdam, 24 Oct. 1925.

J. TEN HAGEN.

Witband Kruisbek. — Op 5 November j.l. stond ik voor het open raam van mijn slaapkamer, toen ik plotseling van uit het dichtbij gelegen kreupelhout een mooi vogeltje zag nedervliegen op den grond vlak voor mij. Aanstonds herkende ik hem als een *Loxia bifasciata*. De witte banden op zijn vleugels waren mij zoo duidelijk, dat ik mij niet kon vergissen. Ik meende hem eerst dood te schieten en te laten opzetten; maar als vogelliefhebber kon ik het niet van mij verkrijgen. Kort daarop vloog hij weer terug naar het nabijzijnd kreupelhout. Hij was alleen en naderhand heb ik er ook geen meer gezien.

Budel.

F. A. B. VAN BAARZ.

Late Lepelaar. — Misschien stelt u er belang in dat ik op 24 Oct. op een excursie nog een *lepelaar* heb gezien. In de verte hem ziende, dachten we eerst dat het een zwaan was, maar dichterbij was duidelijk de snavel te zien.

Den Haag.

K. WALDECK.

Bij de Buren. — De „Times” van 23 en van 24 October geeft een vrij uitvoerige en tamelijk vermakelijke beschrijving van het natuurmonument Scoll Head en zijn bewaakster Miss Ethel Turner. Miss Turner is al een oude grijze dame. Wij hebben haar hier in Holland een paar jaar geleden te gast gehad en zij heeft zeer mooie foto's gemaakt in het Naardermeer en op Texel. Ik behoef niet te zeggen, dat zij evenals al haar landgenooten verrukt was van onze natuurmonumenten, in 't bijzonder van onze lepelaars